

Cateheza Sfântului Teodor Studitul înainte de Înălțare

Despre Înălțarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și despre a ne purta unii cu alții în chip bineplăcut lui Dumnezeu

Frați și părinți, sărbătoarea sărbătorilor este în tinda noastră, Înălțarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ce mare taină și mai presus de fire! Firea noastră este înălțată la cele de dincolo de cer, precum este scris: *Prin har suntem mântuiți și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru ceruri în Hristos Iisus (Ef. 2,5-6), Care și este de-a dreaptă lui Dumnezeu (Rom. 8,34), mai presus de toată începătoria și stăpânia, și pururea, și domnia, și decât tot numele ce se numește nu numai în veacul acesta, ci și în cele viitor. Și toate le-a supus sub picioarele Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii, care este trupul Lui, plinirea Celui ce plinește toate întru toți (Ef. 1,21-23).* Vedeți, așadar, la ce înălțime a slavei a fost ridicată firea omenească? Nu de la pământ la cer? Nu de la sticăciune la nesticăciune?

Cât de mult se ostenește cineva ca să se facă prieten împăratului celui de jos și stricăcios? Dar noi, deși eram *înstrăinați și vrăjmași în cuget în faptele cele rele*, nu numai că *ne-am împăcat (Cf. Col. 1,21-23)* cu Dumnezeu și Tatăl prin Domnul nostru Iisus Hristos, ci *ne-am înălțat și la înviere, și acum firea noastră este în ceruri închinată de toată făptura văzută și nevăzută.* Astfel este măreția negrăitei iubiri de oameni a Bunului nostru Dumnezeu și la aceasta gândindu-se fericitul Augustin a strigat: *aceasta este nădejdea la care v-a chemat și bogăția slavei moștenirii Lui în cei sfinți. Și cât de covârșitoare este mărimea puterii Lui față de noi, după lucrarea puterii tăriei Lui pe care Dumnezeu a lucrat-o în Hristos!* Căci ce a fost? A venit la noi Cel Preabun prin naștere feciorelnică, S-a supus cuvenitelor legi ale firii, S-a suit pe cruce, *pironind în Sine Însuși zăpăditul cel împotriva noastră (Col. 2,14)*, S-a pogorât în cele mai de jos ale pământului (Cf. Ef. 4,9), *dezlegând chinurile morții (Fapte 2,24)* și înviind împreună cu El tot neamul omenesc, *S-a înălțat întru slavă (I Tim. 3,16)*, iar la urmă, S-a înfățișat pentru noi lui Dumnezeu și Tatălui (Cf. Evr. 9,24).

Acestea sunt, aşadar, ca să spunem pe scurt, cele ale acestei sfinte sărbători şi pe acestea contemplându-le, fraţilor, şi că suntem trupul lui Hristos, să respectăm darul, să păzim nobleţea, să nu trădăm harul, *să nu facem mădularele lui Hristos mădulare de desfrânată* (I Cor. 6,15). Ci să luptăm în continuare cu noi înşine şi prin gânduri, şi prin fapte, *să ne ferim şi de poftele trupeşti care se războiesc împotriva sufletului* (I Pt. 2,11), având purtarea noastră bună între noi, paşnică, supusă, ascultătoare, smerită, în bună aşezare. Aceasta este fericita viaţă. Iar desfătărilor şi jocurile, râsetele şi neînfrânările şi toate neorânduiri trebuie lăsate iubitorilor de viaţă şi de trup, celor care, *deşi au ochi, nu văd, şi deşi au urechi, nu aud* (Mt. 13,13), având inima aprinsă (Cf. Mc. 6,52) şi urechile îngreunate, ca să nu mai deosebească binele de rău, lumina de întuneric, viaţa de moarte. Aceştia sunt gata să se ducă în foc. Căci foc este pofta trupului şi totuşi fără frâu aleargă către ea. Prăpastie este iubirea de arginţi şi totuşi singuri de voia lor sfârşesc în prăpastie, atrăgându-l asupra lor pe demon, şi sunt mai degrabă vrednici de a fi jeliţi decât fericiţi, fiindcă au trecut cu vederea adevăratele bunătăţi şi au îmbrăţişat stricăciunile cele pierzătoare. Dar noi, fraţilor, să ne ţinem de mărturisirea noastră *întru care stăm şi ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu* (Rom. 5,2), să avem nevoie cu care s-a nevoit sfinţii şi cel acum lăudat Pahomie fericitul. Să vedem sănătos, să auzim sănătos, să atingem sănătos, folosindu-ne sănătos de toate mădularele, astfel încât, fiind conduşi de Cuvânt şi fiind slujitori ai Cuvântului, să devenim moştenitori ai făgăduinţei vieţii veşnice, în Hristos Iisus, Domnul nostru, Căruia fie slava şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sursa: Sf. Teodor Studitul, *Catehezele mici*, Iaşi: Editura Doxologia, 2018, p. 59-61.